

داستان پیدایش پسح و اقسام آن

علی‌اکبر عالانی

گرفته‌اند بگردن تعلقی همه کس
من آن کمند دلاویر و پارسا تسیح
کمال خجندی

طولی را که از انتهای آن صلیب می‌آویختند به گردن می‌آویختند.
استفاده تسیح در ابتدا حکم زینت را داشته و برای جنس
دانه‌های این تسیح از همه چیز استفاده می‌کرده‌اند که اغلب آنها
شیشه‌ای بوده بعدها کشیش‌های نستورین که در شرق میزیستند
از آن برای ذکر اوراد استفاده کرده‌اند و بعضی از کاتولیک‌ها
نیز بهمین منظور آنرا پکار می‌برند. اما پروتستان‌ها هیچ وقت
بدین شکل از تسیح استفاده نکرده‌اند و حتی استعمال آنرا بدان
منظور منفور میدانند زیرا می‌گویند در کتاب خدا راجع بآن
اشارة‌ای نرفته و بطور کلی کسانی را که از تسیح بمنظور دینی
استفاده می‌کردهند تقبیح کرده و به او هام پرستی و خرافات متهم
کرده‌اند زیرا برای عقیده‌اند که عیسی تقلید واوهام پرستی را منع
می‌کند و استعمال تسیح و امثال‌هم را از احکام مردم حساب
می‌کند ته از احکام خدا. «آنگاه که کاتبان و فریسان اورشلیم
قره عیسی آمده گفتند، چرا شاگردان تو از تقلید مشایخ تجاوز
مینمایند، او در جواب گفت، شما نیز بتقلید خویش از حکم
خدا چرا تجاوز می‌کنید سپس عبادت را عبث می‌کنند زیرا که
احکام مردم را بمتر لهی فرائض تعلیم میدهند.» (انجیل متی
باب ۱۵).

شکی نیست که تسیح از مسیحیت باسلامیت رسون کرده
و چون اسلام اصولاً در شرق پیشرفت و نستورین‌های شرقی
از تسیح بمنظورهای دینی استفاده می‌کرده‌اند، لذا این فکر
پیدا می‌شود که مسلمانان از کشیش‌های نستورین در استعمال تسیح
بمنظورهای دینی اقتباس و تقلید نموده‌اند، ولی پیدایش آن
در اسلام داستانی دارد که نزدیک بافسانه است. معروف است که
حضرت پیغمبر (ص) بدخترش حضرت زهرا فرمود که در اتمام

مقدمه – تسیح معنی سبحان الله گفتن است چون تکیه
که الله اکبر و تحمید الحمد لله گفتن است . و آنچه حالا به تسیح
مشهور شده سبجه بضم سین است که منظور از آن مهره‌هایی است
که عدد تسیح با آن شمارند و استعمال کلمه تسیح که معنی
مهره‌های به رشتہ کشیده می‌باشد و برای شمارش عدد تسیحات
و تحمیدات و تکبیرات بکار می‌رود از غلطهای مصطلح فارسی
بحساب می‌آید که در اثر کثیر استعمال عموم و مخصوصاً فصحاء
عرب و ایرانی ، استعمال آن معنی سبجه مجاز گشته است .
چنانکه در ایيات زیر از شعرای ایرانی و عرب از تسیح معنای
امروزی استنباط می‌شود . قائمقام ثانی گوید :

زاهد پچه بلاهی تو که این دانه تسیح
از دست تو سوراخ بسوراخ گریزد

صائب گوید :
منه زنهار دل برمهلت صد عاله دنیا
که آخر می‌شود چندانکه یک تسیح گردانی

حافظ گوید :

رشته تسیح اگر بگست معدورم بدار
دست اندر دامن ساقی سیمین ساق بود
ابونواس شاعر معروف عرب گوید : «التاسیح فی ذراعی
والمحصف » و در این بیت کلمه تسایح جمع تسیح
به همین معنی استعمال شده است .

افسانه پیدایش تسیح و سابقه تاریخی آن
قطع نظر از اینکه تسیح را بشر اولیه بصورت طوق
و بمنظور زینت از مهره‌های مختلف بکار می‌برده ، بطور کلی
تسیح از دوران مسیحیت پیدا شده و مسیحیان تسیح‌های

شکل ۱ - مقایسه دوسر تسبیح که یکی دومنگوله‌ای و دیگری یک منگوله‌ای است

و - تقسیم‌بندی از لحاظ شکل دانه . اینک بشرح هریک از تقسیمات فوق میپردازیم :

الف - تقسیم‌بندی از لحاظ ساختمان

۱ - سر تسبیح که منگوله‌ایست و اغلب برای زینت در تسبیح‌های گرانقیمت با منجوق‌هایی از جنس خود تسبیح و یا گاهی از سنگ‌های قیمتی بافته میشود و خود منگوله نیز اکثراً زریفت میباشد بر مرغوبیت تسبیح میافزاید . سرتسبیح‌ها اصولاً یک منگوله‌ایست ولی گاهی سرتسبیح‌های دومنگوله‌ای را که اکثراً در تسبیح‌های گرانقیمت میباشد میتوان یافت و در این نوع سرتسبیح دومنگوله از یکرشته منشعب میشود . (شکل ۱)

۲ - شیخک‌ها عموماً از جنس خود دانه‌های تسبیح میباشد و در هر تسبیحی شیخک بکار میبرند و تسبیح‌های دوشیخکی پندرت یافت میشود . ساختمان شیخک‌ها از لحاظ هندسی مخروطهای ناقص است که از طرف قاعده بهم وصل شده‌اند . بطور کلی شیخک‌ها از دانه‌های خود تسبیح بمراتب بزرگترند ، و اخیراً نیز ابتکاراتی در ساختن شیخک‌های تسبیح‌های جدید بکار می‌برند و عدی‌های بسیار کوچک محدب و ذره‌بینی با فیلم‌های مثبت میکرونی که از اماکن مقدس برداشته شده در داخل شیخک کار میگذارند .

۳ - دانه‌ها - دانه‌های تسبیح که قسمت اصلی را تشکیل میدهند و تعداد و اقسام آن به تقسیم‌بندی احتیاج دارد که در قسمت‌های بعدی بشرح آن میپردازیم .

هر نماز سی و چهار بار سبحان الله گفتن صوابی بزرگ خواهد داشت ، و حضرت زهرا برای این منظور نخی سبزرنگ (گویا بهمین علت است که انتخاب نخ سبزرنگ را برای تسبیح نماز مستحب میدانند) را سی و چهار بار گره زد و از آن برای حساب و شمارش سبحان الله گفتن در اتمام هر نماز استفاده می‌نموده‌اند . بعدها نیز از خاک قبر حضرت حمزه دانه‌های تسبیح درست کردند تا تسبیح بصورت تبرک و بشکل امروزی درآمد . گرچه گفته فوق تقریباً بعید بنظر میرسد ولی امکان حقیقی بودن داستان فوق را می‌توان بدلیل زیر بیان داشت .

تسبيح در اسلام از زمان پیغمبر (ص) پیدا شده واز بدو پیدايش اسلام تسبيح بنظور ديني بكار رفت تا ينكه كم كم بصورت تفتنى فعلی درآمد . در مورد سابقه تاریخي پیدايش تسبيح، یکنوع دانه‌های تسبیح شیشه‌ای است که در حفاریهای مصر باستان پیدا شده و مربوط به ۴۰۰۰ سال پیش میباشد .

تقسیم‌بندی گلی تسبیح

برای دانستن انواع و اقسام تسبیح باید تقسیم‌بندیها ای درباره آن پر ترتیب زیر انجام داد :

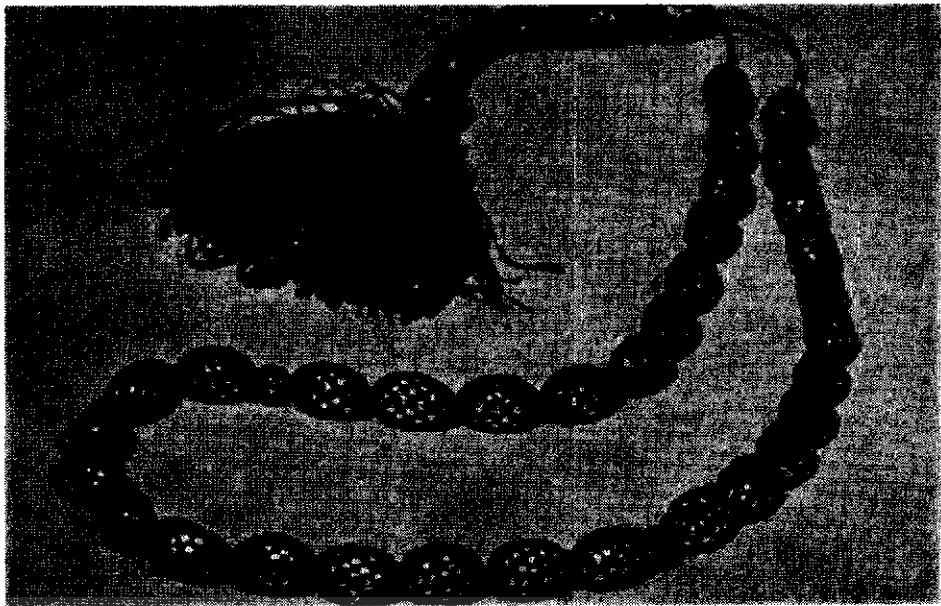
الف - تقسیم‌بندی از لحاظ ساختمان .

ب - تقسیم‌بندی از لحاظ تعداد دانه .

ج - تقسیم‌بندی از لحاظ طرز ساخت و نوع کار .

د - تقسیم‌بندی از لحاظ نوع جنس دانه .

ه - تقسیم‌بندی از لحاظ کشورهای سازنده .

شکل ۲ - یک عدد تسبیح ۳۴ نتائی نقره کوب با عدسکهای کروی و ریز

فرماید :

ای طبل بلند بانگ و در باطن هیچ
بی توشه چه تدبیر کنی وقت بسیع
روی طمع از خلق به پیچ از مردی
تسویج هزار داده بر دست پیچ (نهیچ)
جنس دانه های این تسویج نیز از جنس تسویج های ۱۰۰ دانه ای
و ۴۴ دانه ای میباشد .

ج - تقسیم بندی از لحاظ طرز ساخت

۱ - تراش و پرش - در این نوع تسبیح سازی ، دانه های تسبیح را بطرز تراش درست میکنند و عموماً از سنگ های قیمتی و گاهی از صدف واستخوان و چوب نیز برای این امر استفاده میکنند .
۲ - قالب گیری ، در این نوع تسبیح چنانکه گفته شد از خاک اماکن متبر که و بطرز ریخته گری و قالب گیری دانه های تسبیح را درست میکنند .

د - تقسیم بندی از لحاظ نوع جنس

این قسمت نیز بدو قسمت دریابی و زمینی تقسیم میشود :
۱ - دریابی - مواد اولیه تسبیح های دریابی منشأ دریابی دارد و طرز ساختشان اکثرآ بسبک تراشکاری است . تسبیح های دریابی نیز بسه قسمت عمله تقسیم میشوند :
الف - سنگ ها - از سنگ های دریابی با تراشکاری دانه های تسبیح درست میکنند .
ب - گیاهان - از گیاهان دریابی مانند مرجانها و ستاره

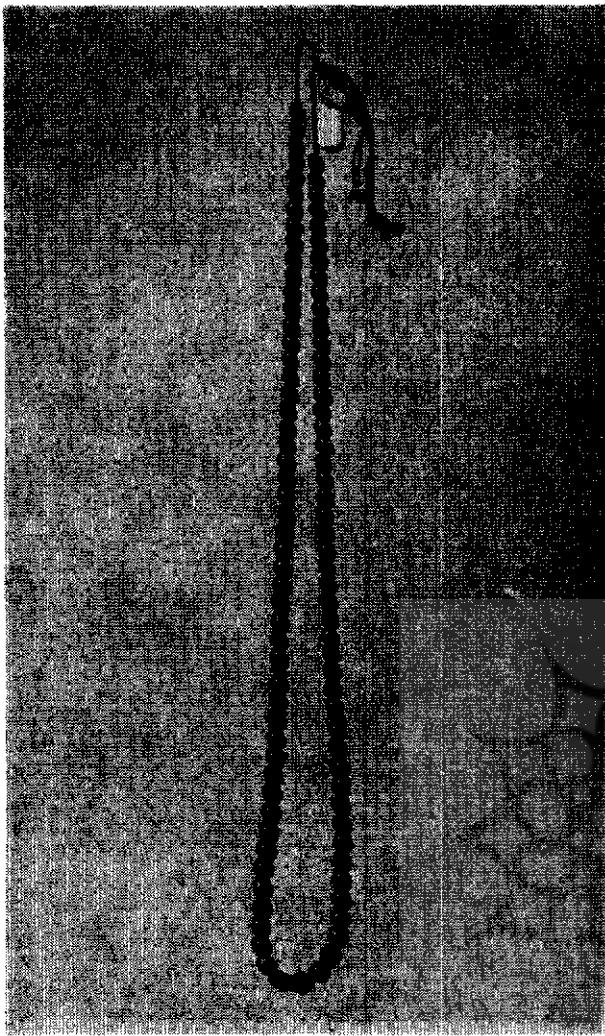
۴ - عدسک - تعداد عدسکها دو تا میباشد و تسبیح رسه قسمت اصلی تقسیم میکند و جنس آنها نیز از جنس خود دانه های تسبیح میباشد . عدسکها که از اسمشان نیز بر میآید اکثرآ بشکل دانه های عدس میباشند ولی در بعضی تسبیح ها بشکل خود دانه های تسبیح ولی بسیار ریز درست میکنند . (شکل ۲)

۱ - تسبیح ۲۵ دانه ای که بچهار یکه معروف است و اخیراً بسیار جنبه تفننی پیدا کرده و اغلب جنس دانه های آن از کاموچو و یا چوبهای سخت بوده و از لحاظ ساختمان نسبت بسیار تسبیح ها دانه های این نوع تسبیح درشت تر میباشد .

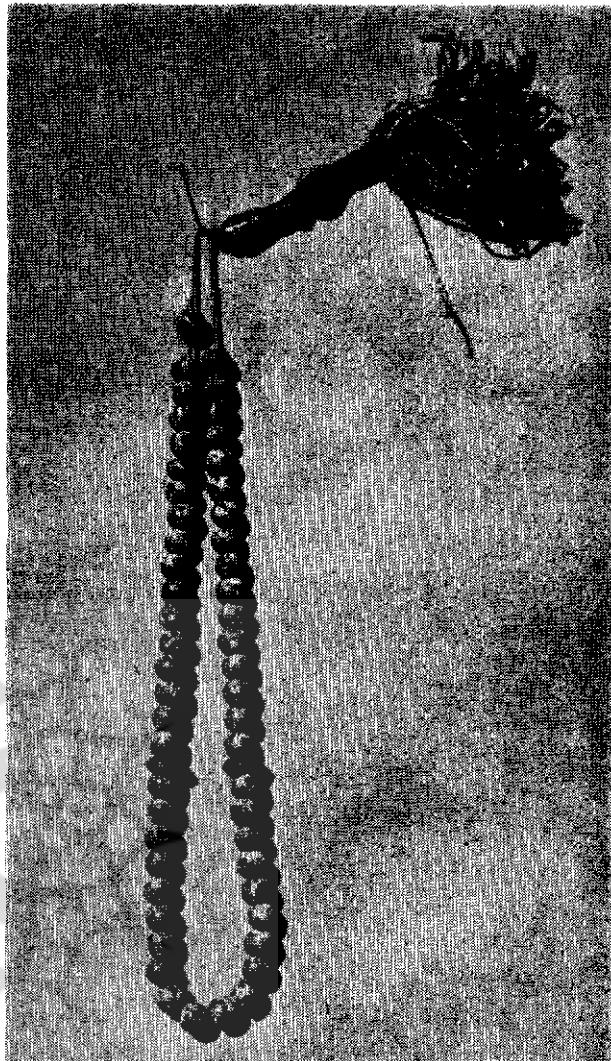
۲ - تسبیح سی و چهار دانه ای که تسبیح اصلی (تسویج او لیله) که برای شمارش ۳۴ سبحان الله گفتن بکار میرفته) میباشد و اغلب جنس دانه های آن از گل قبرهای اماکن متبر که میباشد که با قالب گیری ساخته میشود .

۳ - تسبیح صد دانه ای که تسبیح فعلی است و بوسیله دو عدسک بسه قسمت تقسیم میشود . دو قسمت ۳۳ دانه ایست که طرفین قسمت ۳۴ دانه ای قرار دارند و معمولاً یک قسمت برای تحمید (حمد گفتن) و دیگری برای تهلیل (الله الا الله گفتن) یا تکبیر (الله اکبر گفتن) و قسمت وسط برای تسبیح (سبحان الله گفتن) بکار میروند .

۴ - تسبیح هزار دانه ای که به تسبیح ذکر معروف است و اهل ذکر و مخصوصاً در اویش از آن برای ذکر استفاده میکنند و استعمال آن دلیل کثیرت زهد و تقوی میباشد چنانکه شیخ اجل

شکل ۴ - تسبیح شاه مقصودی ساخت افغانستان - موزه هنرهای ترینی

شکل ۳ - تسبیح چینی میناکاری شده سده ۱۳ هجری - موزه هنرهای ترینی

از خاک تسبیح درست میکنند که معمولاً برای قرص بودن ،
بگل این نوع تسبیح‌ها برآده‌های ریز فلزات را اضافه میکنند .
از خود فلزات نیز بسبک تراش و قالب‌گیری تسبیح‌هایی
میساخته‌اند .

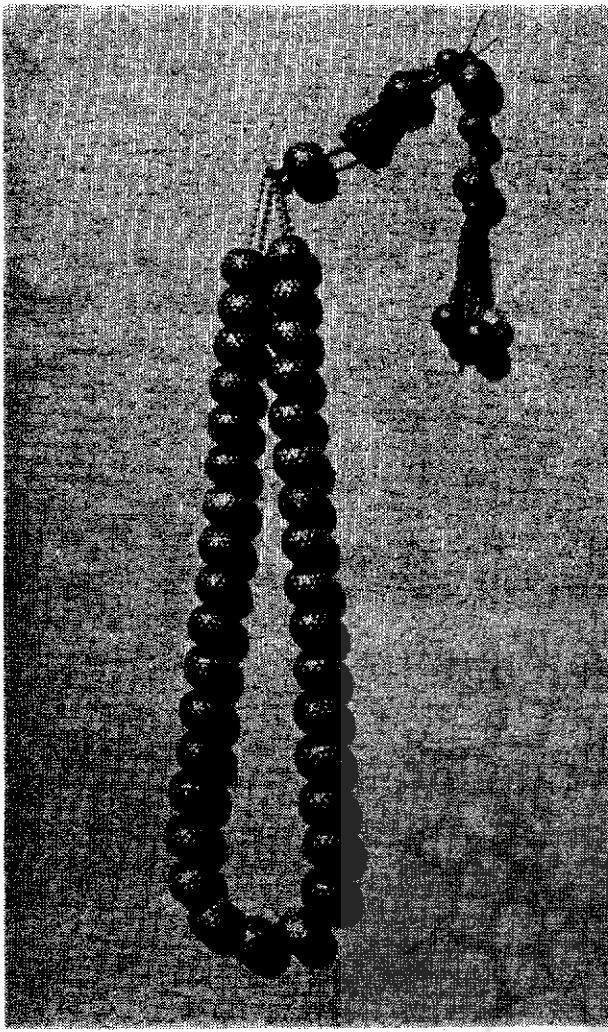
ج - حیوانات زمینی - از استخوان حیوانات زمینی مانند
عاج فیل و استخوان شتر تسبیح‌هایی بسبک تراش درست
میکرده‌اند و همچنین ارشاخ بعضی از حیوانات مخصوصاً شاخ
گوزن که گرانقیمت‌تر میباشد .

د - سنگ‌ها - از سنگ‌های قیمتی چون عقیق که یک قسم
کوارتز بی‌شکل و برنگهای مختلف سرخ و آلبالویی میباشد
و از پشم که یک نوع کوارتز میباشد و برنگهای سفید و کبوط
و سبز تیره یافت میشوند و از شبق نیز درست میکنند و از یاقوت

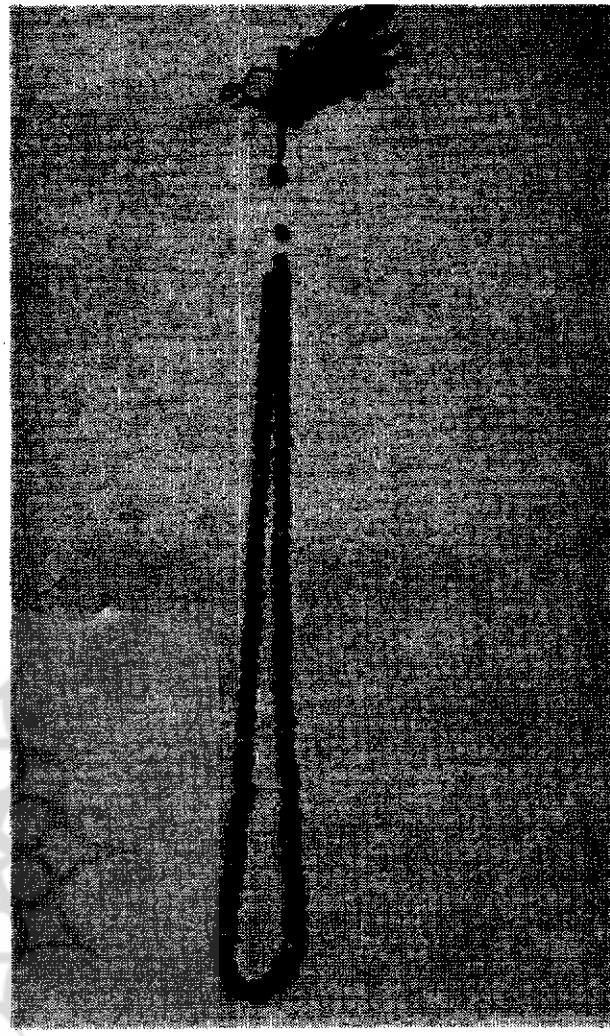
دریابی بوسیله تراش تسبیح‌های نسبتاً گرانقیمت تهیه میکنند
و دیگر اینکه از مفرکشکولهای دراویش که منشأ دریابی دارد
نیز تسبیح‌هایی میترانند .

۲ - زمینی - تسبیح‌های زمینی همه منشأ زمینی دارند
یعنی مواد اولیه‌ی دانه‌های آنها از مواد سطح زمین تشکیل
میباشد . تسبیح‌های زمینی بچهار قسم تقسیم میشوند :
الف - گیاهان - در قسمت گیاهان معمولاً از صفتها
ورنگها تسبیح‌هایی میسازند که به تسبیح‌های بلورین معروفند
و دیگر از چوب درختانی سخت و خوشبوکه رنگهای خوبی نیز
دارند تسبیح‌هایی بسبک تراش ساخته‌اند و از یُسر که دانه‌های
خوشبو دارد نیز میسازند .

ب - خاک و فلزات - چنانکه گفته شد بسبک ریخته گری

شکل ۶ - تسبیح نقره کوب درویشی بادانهای بزرگ - سده ۱۴ هجری -
موزه هنرهای تراثی

شکل ۵ - تسبیح عقیق هندی که بسبک تراش ساخته شده - موزه
هنرهای تراثی

بیشتری دارد ولی تسبیح‌های خوبی در آنجا درست نمی‌کنند زیرا دانه‌های آن بعلت خوب بعمل نیاوردن گل همه شکننده می‌باشند.

ج - جوین - در جوین تسبیح‌های بسیار عالی درست می‌کرند که به تسبیح‌های علیمرادی معروفند. در عباس آباد و سبزوار و بطور کلی در تمام شهرهای استان مشهد تسبیح درست می‌کنند.

۲ - کشورهای خارجی :

۱ - آلمان - در آلمان تسبیح‌هایی از چوب سنبل که درختی است سخت و در هند بسیار می‌روید و از صمغ ییشها درست می‌کرند.

تسبیح‌های صمغی را کهربایی می‌گفتند، چون اینگونه

و زمرد نیز درست کرده‌اند و از یک نوع سنگ نیز هندیها تسبیح‌هایی درست کرده‌اند که به عین الهره (چشم گربه) معروفست.

۵ - تقسیم‌بندی از لحاظ کشورهای سازنده و شهرهایی که در آنجا تسبیح ساخته می‌شود با ذکر جنس و سبک هریک

۱ - ایران - شهرهای ایران که در آن تسبیح می‌سازند عبارتند از :

الف - کرمانشاه - در کرمانشاه تسبیح‌های گلی خوب درست می‌کرند، این شهر از لحاظ بعمل آوردن گل تسبیح سرآمد سایر شهرهای ایران بوده است.

ب - مشهد - در مشهد بعلت اینکه شهر مقدسی است و زائرین بسیار دارد تسبیح‌سازی نسبت بسایر شهرها رواج

شکل ۷ - تسبیح صدفی موجدار - موزه هنرهای ترینی

و یکدست بودن دانه‌ها خلاصه کرد. تسبیح‌های مرغوب شاه مقصودی رنگ‌های یکنواخت دارند و نامرغوب آنها دارای رگه و لکه میباشد. در تسبیح‌های استخوانی که بسبک تراش درست میشوند مرغوبیتشان در تراش خوب و دانه‌های یک اندازه میباشد. تسبیح‌های گلی و ریخته‌گری گرانقیمت نیز بدسته معروف کار عبدالله و کار سید تقسیم میشوند که کار عبدالله را بعضی بهتر میدانند و مرغوبیت این تسبیح‌ها بستگی بدومام و قرص بودن دارد که بوسیله مخلوط کردن گل تسبیح با براده‌های بعضی فلزات (مخصوصاً در تسبیح‌های گلی) گرانقیمت از براده‌های طلا استفاده میکنند) و خوب بعمل آوردن گل تأمین میگردد. تسبیح‌هایی هم هست که به تسبیح‌های نقره کوب معروفند و جنس دانه‌های مرغوب آنها از یسراست و بر روی این دانه‌ها از میخهای کوچک نقره برای زینت استفاده کرده‌اند (شکل‌های ۶ و ۷) که مرغوبیت آنها بستگی به جنس نقره نیز دارد.

تسبیح‌ها در اثر مالش و گرداندن در دست ، الکتریسته مالشی در خود ذخیره میکردد و خاصیت جذب و دفع چیزهای بسیار سبک چون قطعه کاغذ کوچک و مخصوصاً کاه در آنها پیدا میشد از اینجهت به تسبیح‌های کهربایی معروف شده و این نوع تسبیح‌ها نیز بر دوقسمند یک قسم که آتشگیرند و آنها بارقه میگویند و نوع دیگر که آتشگیر نیست و با ب حیات موسومند .

۲ - چین - در چین از حديد و نقره و طلا تسبیح‌هایی میساختمند و تسبیح‌هایی چینی اکثراً فلزی بوده و نوعی از آنها را حديد سینی (چینی) می‌گفتند و ضمناً در چین تسبیح‌هایی گلی (از رس چین) درست کرده و روی آنها مینا کاری میکردند که از لحاظ هنری ارزش بسیاری دارد . (شکل ۳) واژ ابتکارات هنری چینی‌ها بشمار میرود .

۳ - ترکیه - در استانبول تسبیح‌هایی درست میکرند که جنس آنها استخوانی بوده و تمام تسبیح‌های ساخت ترکیه به تسبیح‌های استخوانی معروف است و بسیار خوشترash و گرانقیمت میباشد و اغلب از عاج و شاخ و شیر ماہی میترآشیدند .

۴ - افغانستان - در افغانستان تسبیح‌های معروف شاه مقصودی درست میکرند (شکل ۴) که به تسبیح‌های پادزه‌ی نیز معروف میباشد که بر نگ سیز روش آشت (و بدبینجهت است که رنگ‌های سبزروشن را پادزه‌ی گویند) ، و چون جنس سنگ‌های این تسبیح طوری بوده که زهر کش بوده بدانجهت به تسبیح‌های پادزه‌ی (ضد زه‌ی) معروف گردیده‌اند .

۵ - هندوستان - در هندوستان اغلب تسبیح‌های چوبی درست میکرند و ساختن تسبیح از چوب از کارهای هندیان است و چون سندل و آبنوس در هندوستان پرورش مییافتد این امر باعث گردید که هندیان از چوب‌های سندل و آبنوس تسبیح بسازند ، گذشته از اینها در هندوستان تسبیح‌هایی از عقیق نیز میساختمند که بسیار خوشترash بودند (شکل ۵) ، و تسبیح‌های دیگری نیز درست میکرده‌اند که هفت‌مهره و دلربا و دهنفرنگ از آنچمله‌اند .

۶ - یمن - در یمن تسبیح‌های عقیق بسیار عالی و خوشترash میساختمند که به تسبیح‌های یمانی معروفند .

و - تقسیم‌بندی از لحاظ شکل دانه :

۱ - دوکی - دوکی‌ها عموماً بوسیله تراش درست میشوند .

۲ - خرمابی یا سنجدی - این نوع تسبیح‌ها دانه‌هایی بشکل دانه‌های سنجد و یا خرمابی دارند و اغلب جنس آنها از چوب است و دانه‌های بسیار درشتی دارند .

۳ - کروی - کروی‌ها همیشه بسبک ریخته‌گری درست میشوند زیرا تراش بشکل کره و مدّور بسیار مشکل میباشد .

مرغوبیت - مرغوبیت تسبیح‌ها را میتوان در جور بودن

تئیم بندی کلتش رسمی

